Reseberättelse
Traumarandning Kapstaden, Sydafrika
Mars 2023
Cechael Sebghati Sparrfelt
ST-läkare anestesi och intensivvård

Under mars månad 2023 ordnade jag en traumaplacering på Tygerberg hospital strax utanför Kapstaden i Sydafrika. En helt fantastisk möjlighet och erfarenhet. Då min arbetsgivare inte beviljat lön för min randning utomlands, var bidraget jag fick från Stockholms läkarförening mycket välkommet. Den utbildning och upplevelse jag fick under min månad i Sydafrika var otrolig och jag skulle definitivt göra om det om jag fick chansen.

Tygerberg hospital är ett universitetssjukhus, kopplat till Stellenbosch university, och är det andra största sjukhuset i Sydafrika. All sjukvård är gratis och tillgängligt för alla, men resurserna är varierande. Sydafrika är ett speciellt land, då det är en del av populationen som lever väldigt rikt och som betalar för sin vård och de hamnar på helt andra sjukhus. På Tygerberg vårdas de allra fattigaste och våldet som finns bland dessa människor är enormt. Det fanns en helt egen akutmottagning som endast tog emot traumapatienter både vuxna och barn. Andra kirurgiska och medicinska patienter hamnade på egna akutmottagningar. En söndag när jag gick jour, räknade jag antalet patienter, då hade vi 75 traumafall (en akutläkare berättade att vissa helger hade de upp mot 150...) Alla var allvarligt sjuka, vissa väntade på operation med en eller flera kulor i kroppen, någon låg med en kniv i ryggen, någon hade blivit huggen med sax i bröstkorgen, en annan hade suttit i 3 dygn på akuten med ett thoraxdrän i sidan och väntat på uppföljande undersökning. Våld mot kvinnor och barn var uttalat. En egen entitet av patienter var de som kom in som ”community assault”, våld utfört som ”straff” på personer som hade begått brott, oftast våldtäkt. Dessa personer misshandlades på olika sätt av sina grannar.
Omhändertagandet av alla dessa patienter liknade på ett sätt exakt det vi gör hemma och på ett annat sätt inte alls. Jag blev inspirerad av läkarna som var otroligt duktiga, medicinskt kunniga och praktiskt mycket kompetenta.

För att få se så mycket trauma som möjligt gjorde jag min traumarandning hos traumakirurgerna, då narkosläkarna i Sydafrika är låsta till sal. Jag fick vara med på ”akutrummet” (det fanns inget riktigt akutrum), traumaakuten, konsultationer på sjukhuset, på operation och de hade även sin egen ”trauma IVA” som i princip sköttes av kirurgens ST-läkare.

Jag var imponerad av att trots deras inflöde av patienter med trauman så såg de alltid till att det fanns tid för undervisning. Varje morgon startade med 30–45 min undervisning, där en specialistläkare frågade ut ST-läkarna, olika ämnen varje dag (ej specifikt kirurgiska utan allt inom fysiologi, histologi och kliniska fall). En gång i veckan hade de ”storrond” med professorn, då gick man igenom alla traumafall på huset (de som låg på ”traumaIVA, på akuten och de som väntade på operation). ST-läkaren som varit jour under natten presenterade fallen för professorn, läkarstudenter, AT-läkare och de andra ST-läkarna.

Vistelsen var otroligt lärorik, och jag tar med mig denna erfarenhet vidare i min karriär och livet i allmänhet.

Tack Stockholms Läkarförening för ert generösa och välbehövda bidrag.

Cechael